

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/32/2016
Identifikačné číslo spisu: 3015200711
Dátum vydania rozhodnutia: 28.06.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:3015200711.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: TESCO STORES SR, a.s., so sídlom v Bratislave, Kamenné nám. 1/A, IČO: 31 321 828, proti žalovanému: Regionálna veterinárna a potravinová správa Nové Mesto nad Váhom, so sídlom v Novom Meste nad Váhom, Tajovského 235/7, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 05. augusta 2015, Č. k. 1848/2015-002, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 09. februára 2016, č. k. 11S/74/2015-63, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 09. februára 2016, č. k. 11S/74/2015-63 p o t v r d z u j e .

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 09. februára 2016, č. k. 11S 74/2015-63 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie krajského súdu“) zastavil konanie vedené na krajskom súde z dôvodu, že žalobca podal žalobu proti rozhodnutiu, ktoré nepodlieha súdnemu prieskumu v správnom súdnictve. Krajský súd rozhodol, že žiaden z účastníkov súdneho konania nemá právo na náhradu trov konania.

Krajský súd v napadnutom rozhodnutí poukázal na ustanovenie § 248 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku a uviedol, že krajským súdom bolo zistené, že v rámci výkonu dodatočnej úradnej kontroly potravín 22. júla 2015 bola žalobcovi uložená iba povinnosť písomne oznámiť žalovanému správnomu orgánu spôsob naloženia s tovarom Hrušky polené do termínu 31. júla 2015. Uloženie iného opatrenia, resp. povinnosti zo záznamu z dodatočnej úradnej kontroly potravín č. NM/2015/256418/4A/DÚKP/4A, AD/4 nebolo zistené. Krajský súd sa preto nestotožnil s názorom žalobcu vysloveným v odôvodnení žaloby, že by týmto opatrením bolo žalobcovi zamedzené v ďalšom predaji dotknutej potraviny a odňaté

právo slobodne podnikat'. Pritom až zo žaloby krajský súd zistil, že voči žalobcovi bolo začaté správne konanie pre umiestňovanie potraviny na trh, ktorej sa pripisujú iné vlastnosti ako má, čím mal žalobca spáchať iný správny delikt, za čo mu bola uložená pokuta.

Z uvedených zistení je tak podľa krajského súdu zrejmé, že podanou žalobou sa žalobca domáha len predbežnej ochrany, nakoľko uložené opatrenie na mieste v podobe podania informácie nepredstavuje konečné rozhodnutie vo veci samej, ktoré by bolo spôsobilé porušiť subjektívne práva žalobcu, ktorých porušenie namietal v žalobe, majúc za to, že žalobca sa bude môcť domáhať ochrany proti rozhodnutiu v merite veci (uloženie sankcie za správny delikt).

Podľa názoru krajského súdu v danom prípade ide o rozhodnutie, ktoré nepodlieha prieskumu súdu, nakoľko napadnuté rozhodnutie je rozhodnutím dočasnej (predbežnej) povahy a nie je rozhodnutím konečným, o čom svedčí začaté správne konanie, v ktorom bola žalobcovi uložená pokuta pre spáchanie iného správneho deliktu podľa § 28 ods. 2 písm. g/ zákona č. 152/1995 Z. z. o potravinách. V aktuálne prejednávanej veci neboli splnené predpoklady ustanovenia § 247 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 244 Občianskeho súdneho poriadku. Týmito nemeritórnym rozhodnutím neboli založené, zmenené alebo zrušené práva alebo povinnosti žalobcu. Nebolo preto možné akceptovať žalobu, nakoľko rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nemohol byť ukrátený na svojich právach, keďže o jeho právach vo veci samej správny orgán nerozhodol, a ani nemohol byť ukrátený na svojom ústavnom práve domáhať sa preskúmania rozhodnutia správneho orgánu súdom, pretože túto možnosť bude mať ako účastník správneho konania v prípade meritórneho skončenia konania vo veci samej (o uložení sankcie za spáchaný správny delikt).

Vzhľadom na uvedené krajský súd konanie z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie predbežnej povahy nemôže byť predmetom súdneho prieskumu, zastavil.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 246c ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Žalobca podal riadne a včas odvolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 09. februára 2016, č. k. 11S/74/2015-63, v ktorom sa domáhal, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie krajského súdu a vrátil mu vec na ďalšie konanie a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

Žalobca v podanom odvolaní uviedol, že v danom prípade bolo predmetom preskúmania rozhodnutie o námietkach, ako aj jemu predchádzajúci postup žalovaného správneho orgánu, ktorého výsledkom bolo uloženie určitej povinnosti spočívajúce v zákaze ďalšieho predaja tovaru, resp. pozastavenie výdaja tovaru ako to vyplýva zo záznamu o úradnej kontrole potravín. Je nepochybné, že svojou povahou je opatrenie individuálnym správnym aktom v ranom štádiu správneho konania, ktorým došlo k zásahu do práv a oprávnených záujmov žalobcu ako kontrolovaného subjektu. Podľa § 23 ods. 5 zákona č. 152/1995 Z. z. o potravinách orgány úradnej kontroly potravín pri výkone svojej pôsobnosti ukladajú opatrenia a pokuty a prerokujú priestupky, ktoré zistia pri výkone úradnej kontroly. V tejto súvislosti sa javí konštatovanie krajského súdu, že napadnuté rozhodnutie nebolo meritórne a teda nezakladalo zmenu alebo zrušenie práv a povinností žalobcu zmätočným. Takisto nie je možné súhlasiť s reštriktívnym výkladom krajského súdu týkajúceho sa meritórneho rozhodnutia vo veci samej, ktoré je spájané výlučne s uložením sankcie za určitý správny delikt. Pri dôslednom preskúmaní protokolu o dodatočnej kontrole, strana 2, posledný riadok, rukou písaného textu, ako aj rozhodnutia o námietke číslo 1848/2015, strana 2, posledná veta prvého odseku, je absolútne zrejmé, že uloženiu povinnosti oznámiť spôsob naloženia s potravinou predchádzalo rozhodnutie kontrolóra o pozastavení výdaja kontrolovaného tovaru v Distribučnom centre Beckov. Cieľom uloženého opatrenia zo strany žalovaného správneho orgánu bolo získať od žalobcu písomnú informáciu (potvrdenie), že kontrolovaná potravina sa ďalej nepredáva ani „nevýdáva“ z Distribučného centra Beckov. Zámerom žalovaného správneho orgánu nebolo získať od žalobcu (akúkoľvek) informáciu.

Pokiaľ by si žalobca osvojil právny názor krajského súdu, že rozhodnutie úradného kontrolóra potravín nie je meritórne a nebráni v ďalšom predaji dotknutej potraviny, nemalo by logicky zakladať právo žalovaného správneho orgánu ukladať žalobcovi na jeho základe pokutu za spáchanie iného správneho deliktu spočívajúce v umiestňovaní potraviny na trh, ktorej sa pripisujú iné vlastnosti ako má. V napadnutom rozhodnutí žalovaného správneho orgánu o námietkach však žalovaný osvedčil, resp. ustálil správnosť a meritórnosť opatrenia úradného kontrolóra, čo malo za následok povinnosť žalobcu (ako kontrolovaného subjektu) vynaložiť nemalé peňažné náklady na pozastavenie predaja a stiahnutie konzervovanej potraviny z trhu. Napriek tomu, že išlo o dočasné pozastavenie predaja, bola takto uložená povinnosť takej závažnej intenzity, že zasiahla do subjektívnych práv a povinností žalobcu a spôsobila mu ujmu spočívajúcu vo vynaložení dodatočných peňažných prostriedkov na zvoz tovaru, v obmedzení práva slobodne podnikat', ako aj v ušlom zisku, o ktorý žalobca prišiel pozastavením predaja výrobku, spoločne so stratou postavenia na trhu.

Vzhľadom k tomu je nesporné, že žalovaný ako správny orgán pri výkone právomocí zverených mu osobitným zákonom, autoritatívne zasiahol do práv a povinností žalobcu tým, že mu uložil povinnosť, ktorá priamo zasahuje do jeho majetkových práv, pričom jej nesplnenie môže viesť k následnému uloženiu sankcie. Týmto spôsobom môže dôjsť k vynúteniu uloženej povinnosti a zásadnému zásahu do sféry práv a povinností žalobcu, čo je podľa § 244 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku zákonným predpokladom pre preskúmateľnosť uloženej povinnosti súdom. Prípustnosť preskúmania protokolu, či záznamu o kontrole ukladajúcej povinnosti kontrolovanému subjektu správnym súdom judikoval Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach sp. zn. 1Sžo/162/2017 a sp. zn. 5Sžf/31/2011.

Napadnutým rozhodnutím krajského súdu o zastavení konania, bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom, keď mu bola odňatá možnosť realizácie jeho procesných práv a právom chránených záujmov, pretože krajský súd postupoval nesprávne.

K podanému odvolaniu sa žalovaný správny orgán nevyjadril.

Konanie a rozhodovanie v oblasti verejnej správy znamená nezriedka zásah do práv a oprávnených záujmov fyzických a právnických osôb. Správne súdnictvo poskytuje súdnu ochranu pred nezákonným rozhodnutím a postupom orgánov verejnej správy. Možnosť súdnej kontroly štátnej moci je neoddeliteľným atribútom právneho demokratického štátu. Správne súdnictvo v Slovenskej republike vychádza z materiálneho chápania právneho štátu (článok 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) vyžadujúceho, aby verejná správa bola pod kontrolou súdnej moci. Preskúmanie rozhodnutí v správnom súdnictve je založené jednak na kontrole verejnej správy v tom smere, či táto neprekračuje jej zverené právomoci, a tiež či poskytuje ochranu subjektívnych práv osôb, do ktorých bolo zasiahnuté alebo zasahované v rozpore so zákonom. Hlavnou úlohou správneho súdnictva by mala byť ochrana verejných subjektívnych práv a jeho cieľom predovšetkým ochrana práv fyzických i právnických osôb a ich prostredníctvom potom aj ochrana zákonnosti.

Správne súdnictvo je založené na myšlienke súdnej kontroly výkonnej moci štátu v jej styku s jednotlivcom (fyzickou osobou alebo právnickou osobou) a je spojené s ochranou verejných subjektívnych práv. Subjektívne práva možno charakterizovať ako práva osôb vyplývajúce z právnych noriem, pričom ich možno rozdeliť na práva verejné a súkromné. Verejné subjektívne práva sú práva vyplývajúce z noriem verejného objektívneho práva, ktoré smerujú k realizácii obsahu zákonov vo sfére verejnomocenských právomocí.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy, orgánov územnej samosprávy ako i orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb ako i fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní ako aj ďalšie rozhodnutia,

ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „odvolací súd“) ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku preskúmal odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu a postupom podľa § 250ja ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom konania pred krajským súdom bolo preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného z 05. augusta 2015, Č. k. 1848/2015-002 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného správneho orgánu“), ktorým Regionálna veterinárna a potravinová správa Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „žalovaný správny orgán“) rozhodla o námietke účastníka konania (žalobcu) proti uloženému opatreniu inšpektora orgánu úradnej kontroly potravín na mieste, ktoré spočívalo v písomnom oznámení spôsobu naloženia s tovarom „Hrušky lúpané, polené v mierne sladkom náleve“ tak, že námietke nevyhovela.

Odvolací súd z pripojeného administratívneho spisu zistil, že žalobca v správnom konaní podal námietku proti opatreniu inšpektora orgánu úradnej kontroly potravín na mieste, ktoré spočívalo v písomnom oznámení spôsobu naloženia s tovarom „Hrušky lúpané, polené v mierne sladkom náleve“, ktoré je obsiahnuté v Zázname o dodatočnej úradnej kontrole potravín z 22. júla 2015, č. NM/2015/256418/HA/DÚKP/HA, AD/4. O podanej námietke žalobcu v správnom konaní rozhodol žalovaný správny orgán rozhodnutím z 05. augusta 2015, Č. k. 1848/2015-002 tak, že námietke nevyhovel. Účastníkov konania žalovaný správny orgán v rozhodnutí žalovaného správneho orgánu poučil, že rozhodnutie je preskúmateľné súdom.

Podľa § 20 ods. 9 zákona č. 152/1995 Z. z. zamestnanci orgánov úradnej kontroly potravín vykonávajúci úradné kontroly potravín sú oprávnení na základe skutočností zistených úradnou kontrolou potravín ukladať na mieste opatrenia podľa odseku 12, § 19 ods. 2 a opatrenia podľa osobitných predpisov.

Podľa § 20 ods. 11 zákona č. 152/1995 Z. z. ak prevádzkovateľ nesúhlasí s uloženým opatrením, môže proti nemu podať ústne námietky, ktoré orgán úradnej kontroly potravín uvedie v zázname podľa odseku 10 alebo ich môže podať písomne do piatich pracovných dní. Podané námietky nemajú vo vzťahu k uloženým opatreniam odkladný účinok. O podaných námietkach rozhodne vedúci zamestnanec príslušného orgánu úradnej kontroly potravín do piatich pracovných dní odo dňa ich podania. Písomné vyhotovenie rozhodnutia o námietkach sa doručuje prevádzkovateľovi a je konečné.

V správnom súdnictve je právo na prístup k súdu vymedzené princípom generálnej klauzuly (§ 244 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) s negatívnou enumeráciou (§ 248 Občianskeho súdneho poriadku), z ktorého vyplýva, že súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia orgánov verejnej správy okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje.

Konkrétne je vecný rozsah konania pred správnym súdom vymedzený v § 244 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku a 248 Občianskeho súdneho poriadku tak, že rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť. Z preskúmania sú následne vylúčené rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania, rozhodnutia, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak samy osebe neznamenajú právnu prekážku výkonu povolenia, zamestnania alebo

podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti, rozhodnutia o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti právnickým osobám alebo fyzickým osobám, ak samy osebe neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania, a rozhodnutia správnych orgánov, ktorých preskúmanie vylučujú osobitné zákony.

V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku).

V zmysle ustanovenia § 247 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku podľa ustanovení tejto hlavy (t. j. druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku) sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Predpokladom postupu súdu podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) je, aby pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť (§ 247 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku). V zmysle § 247 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku predmetom preskúmania môže byť za podmienok ustanovených v odsekoch 1 a 2 aj rozhodnutie, proti ktorému zákon nepripúšťa opravný prostriedok, ak sa stalo právoplatným.

Podľa názoru odvolacieho súdu rozhodnutie o námietkach proti uloženému opatreniu inšpektora orgánu úradnej kontroly potravín na mieste v prípade, ak sa prevádzkovateľovi neukladajú práva a povinnosti, ktoré by menili jeho hmotnoprávnu pozíciu, je iba podkladovým materiálom pre prípadné rozhodnutie o uložení sankcie za spáchanie správneho deliktu na úseku úradnej kontroly potravín. Tento správny akt nie je spôsobilý zasiahnuť do práv a povinností prevádzkovateľa (žalobcu), pretože má iba predbežnú povahu, a preto nepodlieha súdnemu prieskumu.

Rozhodnutie žalovaného správneho orgánu preto nie je ani podľa názoru odvolacieho súdu rozhodnutím ani opatrením orgánu verejnej správy v administratívnom konaní, ktorý by zakladal, menil, rušil alebo deklaroval práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti žalobcu alebo sa ich priamo dotýkal. Ide o opatrenie predbežnej povahy, ktoré samo o sebe nemôže mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu. Môže slúžiť len ako podklad pre prípadný ďalší postup žalovaného správneho orgánu, ktorý na základe zistených porušení zákona môže voči žalobcovi začať správne konanie o uloženie sankcie.

Až v prípade, ak správny orgán zvolí na základe zistení z úradnej kontroly potravín zákonom predpísaný postup a vyvodí z kontrolných zistení pre žalobcu sankčný postih, bude rozhodnutie o uložení sankcie ako aj postup správneho orgánu tomuto rozhodnutiu predchádzajúci, preskúmateľný súdom v správnom súdnictve, pretože až týmto rozhodnutím dôjde k zásahu do práv a povinností žalobcu.

Napokon odvolací súd uvádza, že nie je pravdou tvrdenie žalobcu v podanom odvolaní, že výsledkom uloženého opatrenia na mieste bolo uloženie určitej povinnosti spočívajúcej v zákaze ďalšieho predaja tovaru, resp. pozastavenia jeho výdaju. Odvolací súd sa preto plne stotožnil s názorom krajského súdu, že opatrením spočívajúcim v písomnom oznámení spôsobu naloženia s tovarom „Hrušky lúpané, polené v mierne sladkom náleve“ nijak nebolo žalobcovi zamedzené v ďalšom predaji dotknutej potraviny ani odňaté právo slobodne podnikat'.

Odvolací súd uznáva, že prípustnosť súdneho prieskumu rozhodnutia správneho orgánu o námietkach proti uloženému opatreniu inšpektora orgánu úradnej kontroly potravín na mieste prichádza do úvahy, ak by bolo žalobcovi uložené opatrenie, ktoré by malo za následok ujmu na jeho subjektívnych právach (menilo by jeho hmotnoprávnu pozíciu), o čom v prípade opatrenia spočívajúceho v písomnom

oznámení spôsobu naloženia s tovarom „Hrušky lúpané, polené v mierne sladkom náleve v prejednávanej veci nemožno hovoriť. Krajský súd sa preto neodchýlil od právneho názoru vysloveného v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. augusta 2011, sp. zn. 5Sžf/31/2011.

Vo vzťahu k uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 02. decembra 2008, sp. zn. 1Sžo/162/2007, na ktorý poukázal žalobca, odvolací súd uvádza, že súdna prax pripúšťa prieskum protokolu o výsledku úradnej kontroly, avšak len za predpokladu, že obsahuje autoritatívne a vynútiteľné uloženie povinností kontrolovanému subjektu, ktoré zasahuje do jeho subjektívnych práv a povinností, pričom v prejednávanej veci podľa názoru odvolacieho súdu nebolo žalobcovi uložené opatrenie inšpektora orgánu úradnej kontroly potravín na mieste, ktoré by malo za následok ujmu na jeho subjektívnych právach alebo povinnostiach, tak ako to opisuje žalobca v podanom odvolaní.

Z uvedených dôvodov považoval odvolací súd právne závery krajského súdu, že napadnutý správny akt nepredstavuje zásah do práv a právom chránených záujmov žalobcu a preto nepodlieha súdnemu prieskumu, za vecne správne. Ide o podkladový materiál, ktorý nemôže mať za následok ujmu na subjektívnych právach žalobcu. Keďže žaloba voči takýmto aktom je neprípustná podľa § 248 písm. a/ Občianskeho súdneho poriadku, postupoval krajský súd správne, keď zastavil konanie.

Odvolací súd preto nevyhovel podanému odvolaniu a s prihliadnutím na všetky individuálne okolnosti daného prípadu uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 09. februára 2016, č. k. 11S/74/2015-63 ako vecne správne podľa § 250ja ods. 3 druhá veta Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku a s § 219 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, potvrdil, keď boli dané dôvody pre zastavenie konania krajským súdom.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 a contrario Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku, s § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku. Žalobca v odvolacom konaní úspech nemal, preto mu odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovaný správny orgán mal v konaní úspech, avšak správny orgán zo zákona náhrada trov konania v správnom súdnictve neprináleží.

Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.